

Hørings svar Budget 2019-22, FHBK

Forældre foreningen til handicappede i Ballerup kommune, har modtaget budgetoplæg via Handicaprådet, for budget forhandlingerne 2019-22. Vi har følgende bemærkninger, som er set fra det handicaphensyn, som vores målgruppe repræsenterer.

I nota BSU- 15, Reduktion af serviceniveauet i form af bevilget timetal til aflastning for fysisk og psykisk handicappede. Ved en justering af serviceniveauet forventer Center for Børne- og Ungerådgivning at der vil kunne spares i størrelsesordenen 0,750 mio. kr. pr. år.

I budget udkastet har direktionen lavet en vurdering af serviceniveauet på aflastning/afløsnings området, hvori de har sammenholdt andre kommuners niveauer. Deriblandt sammenlignet sig med de kommuner som giver et meget lavt niveau på antal døgn. På denne måde fremvises en positiv kommunikationsform, som lader Ballerup kommune fremstå som værende et overforbrug af time/døgn antal. Hvilket derfor resulterer i oplæg til forringelse af time/døgn antal.

Vi vil stærkt fraråde, at man nedsætter time/døgn antal, og finder det forkasteligt, at man overhovedet kan og vil sætte handicapfamilier i bås efter en tarif. Et aflastningsforhold, underordnet om det er afløsning eller aflastningsdøgn, bør altid ses fra individuelle familiehensyn samt behov.

Man kan ikke skemalægge, om en familie kan magte min./max timer, som x antal timer besluttet. Eller om familien reelt har brug for mere. Det kan være fx hvor familien har weekendvagter og bruger aflastningen som del af jobløsningen. Eller en enlig som ikke magter opgaven på så få timer. Ligesom det kan være et meget krævende barn, som ikke sover om natten mm.

Vi finder det helt urimeligt, at fordi nogle kommuner gør det, så gør vi ligesådan. Vi burde være omsorgsfulde nok til at se de pårørendes behov frem for økonomien.

Vægtes økonomien højest i dette tilfælde, bør der også ses på de risici der følger. I skrivelsen fremstår, **"konsekvenser ingen."**

Vi ser tværtimod store konsekvenser, dels for familierne, som måske ikke kan få dækket et reelt behov med risiko for at familien bryder sammen, og dels for kommunen, hvis barnet ender med at måtte på et døgn tilbud, hvilket er en meget dyrere udgift for kommunen. Sygefravær og arbejdsløshed kan også koste på forældre siden. At være forældre/pårørende til et kronisk handicappet barn, er en stor opgave. En opgave som for mange varer flere årtier, før et evt. "selvstændigt liv" for barnet/voksne kommer i værk. Får man ikke støtte nok til den for kommunen så værdifulde pårørenderolle, holder den pårørende måske ikke i længden.

Konsekvenserne kan og vil blive mange, særligt for de pårørende som Ballerup Kommune ellers har vist med pårørendekonference og kommende ny pårørendepolitik, at man gerne vil støtte og passe på. Et handicappet barn/voksen med ressourcetsvage/trætte forældre risikerer også at måtte give køb på deres værdighed.

Nota SSU-18 Omlægning af finansiering af medarbejderudgifter ved ferieafholdelse for borgere i botilbud.

I 2016 blev der fra politisk side besluttet, efter indstilling fra administrationen, at man oprettede et fast budget til medarbejderudgifter i forbindelse med ferie i et lokalt botilbud. Denne pulje blev sat til 500.000 kr. pr år. (Ballerup Kommune sparede allerede dengang på borgere bosat i eksterne tilbud, som ingen støtte fik).

Denne beslutning blev truffet efter KL afgørelse og henstilling til, at det var ulovligt at lade beboerne betale medarbejderudgifterne. Afgørelsen afstedkom også, at Ballerup Kommune skulle tilbagebetale ulovligt inddrevet penge fra beboerne.

Ballerup Kommune skal yde socialpædagogisk ledsagelse på fem dages ferie (fire overnatninger) i Danmark om året for beboere i botilbuddene (det er et lovkrav at have ret til ferie).

Med direktionens oplæg, med den igen positive kommunikation, ser det ud til at forbruget ikke er opbrugt. Med i beregningerne / oplægget er ikke en forklaring på hvorfor. Dels var 2016 et år med meget forvirring omkring udgifterne til personalet grundet ny praksis, hvilket betød ikke alle benyttede sig af tilbuddet. I 2017 kan et bosted bl.a. have været meget belastet af sygdom og svækkelse blandt beboerne, som har haft betydning for ferieafholdelse. Her er ressourcer i bofællesskaberne ovenikøbet medvirkende til, at ikke-syge beboere er bundet til deres bolig, fordi syge og plejkrævende beboere i bofællesskabet har brug for størstedelen af ressourcerne på de andres bekostning, herunder ikke bare ferie men i det hele taget at komme ud af matriklen.

Der er ikke i beskrivelsen medtaget, hvorfor beløbet ikke er brugt. Ligesom der ikke præsenteres, hvorfor puljen rent faktisk blev vedtaget, nemlig fordi beboerne ikke måtte betale for medarbejderudgifter. Det forekommer urimeligt og lige lovligt smart, at man pga. disse faktiske forhold med plejkrævende beboere og manglende ressourcer til disse, ikke bare dækker disse behov på andre beboeres bekostning, men at man nu også bruger selvsamme situation til at begrunde en besparelsesmulighed, fordi beboerne ikke bruger puljen. Det vil fremover fratage øvrige eksisterende beboere såvel som nye og yngre beboere (Bybjergvej-projektet) muligheden for at komme på ferie ligesom de fleste andre mennesker.

Der er ligeledes ikke taget højde for, at beboersammensætningen ændres fremover. Ældre beboere falder fra de kommende år og nye yngre kommer til, og dermed ændres også de behov, som en beboergruppe har.

Hvis det politisk besluttet at afvikle denne pulje, vil beboerne igen betale for medarbejderens udgifter, dog nu via indirekte betaling. Det vil få stor betydning for fremtidige yngre beboere på ny pension, der er langt lavere end den gamle pension, som de fleste beboere har i dag.

Det er vores bekymring, at pålægger man nu beboerne, via indirekte betaling af botilbuddets egen drift, får det konsekvenser for beboerne. Det vil få betydning i deres hverdag, da udgifterne skal tages fra driften og dermed resulterer i forringet hverdag og værdighed. En hverdag som allerede er stærkt presset for såvel beboere som personale efter utallige besparelser gennem mange år.

Det vil i værste fald resultere i, at der på ledelsesplan ikke kan findes den nødvendige sum til en ferie, og man dermed ikke kan opfylde det lovkrav, som beboerne har på en ferie. Alle bør have ret til at komme på ferie, og endagsture er altså ikke en ferie. Og har man ingen pårørende, der kan tage beboeren med på en ferie, ser det sort ud. Og vi taler altså kun om 5 dage om året, ikke engang en hel uge.

Det er derfor noget af et postulat, når direktionen i sit udkast skriver "***Der vil således ikke være en serviceforringelse i forhold til ferieafholdelse for borgerne.***"

Det kan ikke undgås, at der vil komme serviceforringelse i et botilbud, når så stor en post som lovpligtig ferie skal fratrækkes i beboernes botilbuds eget budget, og der dermed skal spares andres steder.

På vegne af FHBK, Forældreforeningen til Handicappede i Ballerup Kommune

Bestyrelsesmedlem og HR repræsentant.

Annette Loop